

בש"פ 10084/17 - מדינת ישראל נגד א א

בבית המשפט העליון

בש"פ 10084/17

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

לפני:

מדינת ישראל

ה המבקש:

נ ג ד

א א

המשיבה:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ד בטבת התשע"ח (1.1.2018)

בשם המבקש: עו"ד בת-שבע אבגץ

בשם המשיב: עו"ד משה סרוגוביץ

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצר של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 החל מיום 14.1.2018 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 16-03-45487 בבית המשפט המחויז בbear שבע, לפי המוקדם.

עמוד 1

2. המשיבה היא אזרחית זורה השוהה בישראל ולה ארבעה ילדים, שלושה מהם שווים בישראל. ביום 21.3.2016 הוגש נגד המשיבה כתב אישום המיחס לה עבירות של תקיפה והתעללות בילדיה. על פי כתב האישום, ביצעה המשיבה מילה לבנה בן הארבע באמצעות מספרים ולא פנתה אותו לקבלת טיפול רפואי. כעבור שלושה ימים הגיעו המשיבה עם בנה לגן, וזה סיפר לגנטה על האירוע. הגנטה דיווחה על כך לשירותי הרווחה, ובמהמשך כך הגיעו עלי תפקוד לביתה של המשיבה על מנת להוציא את ילדיה לקלט חירום. המשיבה ביקשה למנוע את לקיחתה של בתה התינוקת ממנה על ידי נציגי הרווחה ואגב כך גרמה לה לחבלה.

3. בגין מעשה של המשיבה וחסנו לה העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמורות לפי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) בנסיבות סעיף 335(א) לחוק; תקיפות קטין לפי סעיף 368(א) לחוק; התעללות בקטין לפי סעיף 368ג לחוק והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

4. بد בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה גם בקשה לעצור את המשיבה עד תום ההליכים נגדה. ביום 31.3.2016 בית המשפט המחוזיקבע כי המשיבה אינה מסוכנת עוד כלפי ילדיה, משומם שהם נמצאים בנסיבות אומנה, וכי עילת המעצר המרכזית בעונייה היא החשש שתימלט מהארץ. لكن, הוחלט על שחרורה של המשיבה לחלופת מעצר בביתה במתכונת של מעצר בית ועל עירicht תסקير מבחן. לאחר שהתקבל תסקיר המבחן ונערך דיון, הורה בית המשפט המחוזי ביום 23.5.2016 על ביטול מעצר הבית של המשיבה.

5. ביום 27.4.2017 הגיעה המדינה בקשה לעיון חוזר במעצרה של המשיבה לאחר שנטפסה מטפסת על גדר הגבול בכונה לחוץ את הגבול לירדן. בשלב זה הצביע בא-כוחה של המשיבה לשחרורה לחלופת מעצר בעיר חיפה, ללא פיקוח, תוך עיבוי החלופה בדרישה לחתימה בחתנת המשטרת הקרוביה. בית המשפט המחוזי הורה על עירicht תסקיר מבחן נוסף לבחינתה של החלופה זו, אך התסקיר שהוגש ביום 27.6.2017 לימד כי הניסיונות לתקשר עם המשיבה עליו בתומו - היא לא השיבה לשאלות של שירות המבחן, צעקה ואף התנעה באופן תוקפני. עוד ציון כי המשיבה מסרה כי היא לא מעוניינת להיות בחלופת מעצר כלשהו, אלא עומדת על זכותה להשתחרר באופן מלא. על רקע זה, ומשהודיע בא-כוח המשיבה כי אין בידו להצעיר חלופת מעצר אחרת הכוללת מרכיב כלשהו של פיקוח, קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המדינה והורה על מעצרה של המשיבה עד תום ההליכים.

הבקשה להארכת מעצר

6. בבקשתה שהגישה טענה המדינה כי מעשה של המשיבה מעדים על מסוכנות וכי בעבר כבר הוצאו ילדיה של המשיבה מחזקתה בשל הסיכון שבו היו שירותי והזנתם החמור. מעבר לכך, נטען שהמשיבה אמרה בחקירה שהיא תשוב לנסوت לבסוף לירדן, וכן קם חשש מבוסס שהיא תעשה כן. המדינה הוסיף והציעה על כך שמועד הכרעת הדין קבוע ליום 31.1.2018, ובנסיבות המתוארות יש הצדקה להאריך את מעצרה של המשיבה.

7. הדיון בבקשתה התקיים בפני ביום 1.1.2018. במסגרת הדיון הדגישה המדינה כי בעת אז הטעם העיקרי לבקשתה להאריך את המעצר הוא החשש מפני הימלטותה של המשיבה מאימת הדין, בהתחשב בנסיבות שננקטו בכל הנוגע

לטיפול בילדיה. המדינה הטעימה כי למעשה המשיבה נעצרה לאחר שהייתה משוחררת במשך שנה, וזאת רק כאשר נתפסה בעת שהיא מנסה לעبور את הגבול. המדינה הוסיפה והפנתה למסקיר המבחן שהוגש בחודש יוני 2017 שמננו עליה כי המשיבה אינה משותפת פעולה וכי היא עצמה שוללת אפשרות של שחזור לחלופת עצה.

8. מנגד, בא-כוחה של המשיבה הצבע על המצב הקשה שבו מציה מרשתו, אשר מבחינתה נהגה בילדיה בהתאם לתרבותה, ولكن חששה שנגרם לה עול. בהתחשב בנסיבות המשיבה ציין בא-כוחה כי במשמעותו אין בידה להוציא חלופה הכלולית יסוד של פיקוח, אולם העלה את האפשרות לשחררה בתנאים ללא פיקוח, כפי שכבר ארע בשלבים קודמים של ההליך. עוד ציין בא-כוחה של המשיבה כי פרשות התביעה והגנה הסטיימו למעשה בעיקרן עוד לפני מעצרה של המשיבה, וכי אף דיון משלים שלו זומנו הצדדים התקיימים בחודש יולי 2017, ומazelם ממתינים להכרעת הדיון.

דין והכרעה

9. המקירה שבפני מעורר אי-נוחת. המשיבה מצויה במעטך פרק זמן ארוך יחסית, גם שפרשנות התביעה והגנה הסטיימו זה מכבר, כאשר ברור שנסיבות האישיות הן שמנועות מציאת חלופה סבירה הכלולית מפקחים. עם זאת, אין להקל גם ראש בחשש להימלטות מאימת הדיון. זאת, בהתחשב בכך שהמשיבה ניסתה לחוץ את הגבול לרידן כאשר הייתה משוחררת בתנאים ולנוכח האינדייקציות שלפיהן בכוונתה לשוב ולבנותן כן. שיקולים נוספים שיש להביא בחשבון הם היעדרו של מסקיר מבנן עדכני (בשים לב לחוף הזמן ולחוסר שיתוף הפעולה של המשיבה בתסקיר הקודם) והעובדת שהכרעת הדיון צפוייה להינתן בסוף חדש זה.

10. לאחר בוחנת השיקולים מזה ומזה החלטתי לאופן חלקו של בקשתה להארכת מעצר, ובצד זאת להורות על עיריכת מסקיר עדכני אשר יוגש לבית המשפט קמא.

11. להשקפתו, בתקופה הקרובה שבה תיוותר המשיבה במעטך יש לחזור ולבוחן את האפשרות למצוא פתרון אחר למשיבה שלא יהיה מבוסס על מעורר מאחורי סוג וברית, אם בדרך של מציאת מפקחים מתאימים ואם בדרך של פתרון אחר המבוסס על הטלת תנאים ומגבילות שייצרו הרתעה כלפי המשיבה מפני הימלטות מהדין. אני מורה אפוא על הכננת מסקיר מבנן עדכני בעניינה, במובן זה שנציג של שירות המבחן יקיים עמה שיחחה ובה ינסה, בין היתר, ללמידה על הלר רוחה ועל האפשרות להשיג שיתוף פעולה מצידה. מסקיר זה יוגש לבית המשפט המחויז עד ליום 15.1.2018, ובית המשפט המחויז ינагן כחווכמתו לאחר עיון בדברים. כפי שנעשה בעבר, שירות המבחן יקיים את הריאיון עם המשיבה בלשונית מתורגמן לשפה הטיגרית. במקביל, ראוי לנכון להאריך את מעצרה של המשיבה ארבעים וחמשה ימים או עד למתן החלטה אחרת של בית המשפט המחויז, לפי המוקדם.

12. קודם שאסיים את הדיון בבקשתי מבא-כוחה של המשיבה לשוחח עמה ולהסביר לה כי תידרש לשיחת נספסת עם שירות המבחן וכי מוטב שתתשב על שאלות שיוצגו לה, לטובתה היא.

13. כמו כן, בנסיבות הייחודיות של המשיבה, רואה אני מקום להציג את החשיבות הטמונה בסיום ההליכים בתיק העיקרי בעניינה בהקדם האפשרי, הכול כਮובן בהתאם לאילוציו של בית המשפט המחויז.

14. סוף דבר: אני מורה על הארכת מעצרה של המשפט החל מיום 14.1.2018 בארבעים וחמשה ימים או עד למתן החלטה אחרת בבית המשפט המחויזי בשבוע לאחר מכן, לפי המוקדם. כן אני מורה על הכנת תסקير מבוחן בעניינה של המשפט, כאמור בסעיף 11 לעיל.

ניתנה היום, ט"ו בטבת התשע"ח (2.1.2018).

שפט
